

สุ่มผลการวิจัย ๑. ภารกิจป้ายผลและขอเชื่อแน่

การวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาภูมิศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา ๔" นี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์จะศึกษาถึงปัญหาทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาภูมิศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๔ เกี่ยวกับปัญหาของบุญริหาร้านการเรียน การสอนวิชาภูมิศาสตร์ ปัญหาของครุย์สอนวิชาภูมิศาสตร์ เกี่ยวกับบุญริหารโรงเรียน ท่าราเรียน ความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์ รวมทั้งวิธีสอน อุปกรณ์ กิจกรรมและการวัดผล ตลอดจนความคิดเห็นทางฯ ที่ได้จากบุญริหารโรงเรียน ครุย์สอนวิชาภูมิศาสตร์ และนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีค้นคว้าในงานวิจัย ผู้วิจัยได้คุยกับอย่างประชุมครั้งเดียว 3 ประชุมที่บุญริหารโรงเรียนจำนวน 9 คน ครุย์สอนวิชาภูมิศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้น 32 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 494 คน จากโรงเรียนรัญหาล 9 แห่ง รวมตัวอย่างประชากรพัฒน์ 534 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามบุคคล 3 ชุด คือแบบสอบถามบุญริหาร แบบสอบถามครุย์สอนวิชาภูมิศาสตร์ และแบบสอบถามนักเรียนประกอบโดยคำนึงถึงความเหมาะสมเดือดตอบ แบบปลายเปิด และแบบประเมินค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคือ จำนวน 534 ฉบับ และໄດ້ดำเนินมาทางคามชัณเเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคิดการอยละตามวิธีการสถิติ แล้วจึงนำเสนอในรูปตารางบسمบหัวมาน

สุ่มผลการวิจัย

๑. ปัญหา เกี่ยวกับครุย์สอนวิชาภูมิศาสตร์

บุญริหารและนักเรียนเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ของครุย์เป็นปัญหาน้อย คือ บุญริหารเห็นว่า ครุย์สอนวิชาภูมิศาสตร์มีความกระตือรือร้นในการศึกษาอบรมให้มีความรู้เพิ่มเติมและซ้อมต่อนวิชาภูมิศาสตร์ โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งคงกับความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งส่วนมาก ร้อยละ 78.34 เห็นว่าครุย์มีความรู้ดี มีวิธีการสอนดี รองลงมาครุย์

บุคลิกที่ มีความสนใจนักเรียนหัวดึงทุกคน และมีนักเรียนเพียงรายละ 12.14 ที่เห็นว่าครูมีบุคลิกไม่ดี ในน้ำสินใจ สอนไปทางการทางสอนแทนนั้น นอกจากนักเรียนยังมีความเห็นว่า ถ้ามีโอกาสเลือกครูอีกครูอีกส่วนวิชาภูมิศาสตร์ นักเรียนส่วนมาก รายละ 54.65 ห้องการครูที่มีความรู้ดี มีจิตในการสอนทันสมัยเข้ากับนักเรียนให้ทุกคน ช่วยให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ส่วนลักษณะอื่น ๆ ของครู ตามความเห็นของบุญบริหาร โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นบุญหาปานกลาง คือ ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการสอน ความชำนาญในการสอน ความรู้เกี่ยวกับวิชาระบบที่สอนของครู และการรู้จักปรับปรุงวิธีการสอนให้ทันสมัย และเป็นที่สนใจของนักเรียน แต่บุญบริหารเห็นว่า บัญหาเกี่ยวกับการติดต่อกันอยู่ปัจจุบัน ขุมนุมชนเพื่อส่งเสริมการเรียน การสอนวิชานี้ ปัญหาทางครอบครัวและเศรษฐกิจของครู โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นบุญหาน้อย

2. บัญหาเกี่ยวกับการบริหารและบุญบริหารโรงเรียน

บุญบริหารเห็นว่ามีบุญหานในการบริหารด้านต่าง ๆ ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ คันนี้ คือ บัญหาเกี่ยวกับการมีครูที่มีภาระทางวิชาภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะระดับมัธยมปลายครึ่งปี การจัดครูสอนให้ตรงตามสาขาวิชา งบประมาณในการซื้อหนังสือและอุปกรณ์ของโรงเรียน ในขณะเดียวกัน ครูอีกส่วนวิชาภูมิศาสตร์เห็นว่า บัญหาเกี่ยวกับบุญบริหารโรงเรียนเป็นบุญหานปานกลาง ในด้านความเป็นประชาธิปไตยในการบริหารงานของบุญบริหาร การเห็นความสำคัญและคุณค่าของวิชาภูมิศาสตร์ การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการศึกษาอบรมเพิ่มเติม และการตั้งงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์การสอน

3. บัญหาเกี่ยวกับแบบเรียน

ครูส่วนใหญ่เห็นว่า บัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนโดยเฉลี่ยแล้ว เนื้อหาในแบบเรียนล้าสมัยไม่ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ความครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการระดับมัธยมศึกษาตอนบน ขอเท็จจริงผิดพลาด รูปเอนกและข้อพิมพ์ที่เหมาะสมเป็นบุญหานปานกลาง และคำนวนแบบฝึกหัดขอเสนอแนะในการเรียนเป็นบุญหาน้อย ที่สุด ซึ่งตรงข้ามกับความเห็นของนักเรียนส่วนมากที่เห็นว่าแบบเรียน ไม่มีประสิทธิภาพ

ไม่ได้เน้นแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เนื้อหาบางตอนมีน้อย ควรเพิ่มเติมรายละเอียด และหนังสือแบบเรียนมีภาพประกอบน้อย

4. ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์

ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์ของครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ เป็นปัญหาน้อย เพราะครูมีความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์เบื้องต้น โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เป็นส่วนใหญ่ คือ ครูเข้าใจวิชาภูมิศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าความลับนั้นซ่อนอยู่ในระหว่างภูมิภาคล้อม เป็นวิชาที่ว่าความกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจของมนุษย์ เป็นวิชาที่เป็นเหตุเป็นผลต่อ กัน และ เป็นวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ ส่วนความเข้าใจอื่น ๆ โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ วิชาภูมิศาสตร์ เป็นวิชาที่ศึกษาจากลึกลงไป ต้องใช้เวลา เองก่อน ไปบังลิ่งที่ต้องออกไป เป็นวิชาที่ให้ความรู้และความเข้าใจอันเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาประจำวัน และ เป็นวิชาที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ทาง ๆ ที่เกิดขึ้นบนพื้นโลก

5. ปัญหาการสอนวิชาภูมิศาสตร์

5.1 การเตรียมการสอน ครูส่วนมากเตรียมเพื่อเป็นเนื้อหา เกี่ยวกับเหตุการณ์ใหม่ ๆ รับรองมา เตรียมอย่างคึกคัก

5.2 การสอนและวิธีการสอน ปัญหาการสอนที่สำคัญ คือ การขาดแคลงคุณภาพความรู้เพิ่มเติม รองลงมาคือ การขาดอุปกรณ์การสอนและเวลา เรียนของนักเรียนมีจำกัด ในการสอนแต่ละครั้งครูจะสร้างนิสัยที่ดี และสร้างทัศนคติแก่นักเรียนในเรื่องความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด รองลงมาในเรื่องการรู้จักสังเกตพิจารณา รู้จักคิดและแก้ปัญหา ครบถ้วน

ทางค้นคว้าส่วนใหญ่ในแบบเรียน นักเรียนส่วนมากเห็นว่าครูสอนโดยอิหมาย แล้วให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม นอกจากรหัสในแบบเรียน และ เปิดโอกาสให้กับความอย่างเสรี และในขณะที่ครูสอนก็จะสอนวิชาภูมิศาสตร์ให้ล้มเหลวหักมือไว้อีก เป็นบางครั้ง ส่วนเทคนิคการสอนแผนที่มีน้ำหนัก สำหรับนักเรียนส่วนมากใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหาและใช้วิธีสอนแบบดำเนินการ

เนื้อคุยมีปัญหาสอนไม่ทันตามหลักสูตร ครุส่วนมากร้อยละ 68.75 แก้ปัญหาโดยการนักเรียนมาสอนนอกเวลาเรียน รองลงมาอธิบายเรื่องของฯ ให้นักเรียนฟังจนจบหลักสูตร ครุเพียงร้อยละ 3.12 เห็นนี้แล้วก็เลือกเอาเฉพาะบางตอนที่ออกข้อสอบมาอธิบายให้นักเรียนฟัง

5.3 การจัดกิจกรรม

ครุส่วนมากเห็นว่า การจัดกิจกรรมมีปัญหา เนื่องจากเนื้อหาวิชาภูมิศาสตร์มีมากเกินไปจนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมในชั้นเรียน รองลงมาขาดอุปกรณ์และแหล่งศึกษา

คนครัว

ส่วนการเชิญวิทยากรนั้น ทั้งครุและนักเรียนส่วนใหญ่ความเห็นตรงกันที่ว่าไม่เคยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนเลย ทางด้านการจัดทัศนศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยไปทัศนศึกษาเลย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เคยไปทัศนศึกษา คือร้อยละ 19.63 เคยไปบีบีลาร์ และร้อยละ 5.67 เคยไปเหมือนบีบีลาร์ ในการไปทัศนศึกษาครุจะเป็นผู้แนะนำสถานที่จะไปแล้วถ้าความเห็นของนักเรียนเป็นส่วนมาก แต่เมื่อกลับจากทัศนศึกษาแล้วกิจกรรมที่ครุให้นักเรียนทำ ร้อยละ 46.40 คือจัดแสดงนิทรรศการ รองลงมา r้อยละ 20.80 ไม่มีงานทำ

5.4 อุปกรณ์การสอน

ครุและนักเรียนส่วนมากมีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับชนิดของอุปกรณ์ที่ครุใช้ คือ ใช้แบบที่ ถูกโลกรูปภาพແນที่อยู่ในระดับความซับซ้อนมาก ส่วนอุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย เช่น สไลด์ ฟิล์มสตอรี่ป์ ใช้อยู่ในระดับน้อย

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำวัสดุอุปกรณ์การสอน เวลาและหักษะในการทำอุปกรณ์ ความบอยครั้งในการทำอุปกรณ์การสอนมากใช้ ครุส่วนมากเห็นว่าเป็นปัญหาเป็นกล่าว

นักเรียนส่วนมากชอบให้ครุใช้อุปกรณ์การสอน เพราะช่วยให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น แต่ครุส่วนใหญ่จะใช้อุปกรณ์การสอนเมื่อเป็นเรื่องที่จำเป็น

5.5 การวัดผล

ครูและนักเรียน ส่วนมากมีความเห็นตรงกันที่ว่า วิธีการวัดผลส่วนมากใช้ขอทดสอบทั้งแบบปรนัยและอัญมณีรวมกัน รองลงมาให้นักเรียนทำรายงาน

สำหรับระบบเวลาการวัดผล ครูส่วนมากให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เก็บคะแนนตลอดปี แต่ถ้าไม่โอกาสเลือก นักเรียนส่วนมากต้องการวัดผลการเรียนทุกครั้งที่จบบทเรียน

ครูส่วนมากเห็นว่า การวัดผลมีปัญหาเนื่องจากไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบที่ออกไปแล้ว รองลงมา มีปัญหาในการตรวจสอบให้คะแนน นอกจากนี้ครูส่วนมากมองว่า ความช่วยเหลือทาง ๆ ทุกค้าน ทั้งทางด้านเนื้อหาวิชาการ วิธีสอน การสร้างและการใช้อุปกรณ์ การสอน

6. ปัญหาทางด้านหลักสูตร

ปัญหาสำคัญของหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนบนที่ชื่อยังไม่แจ้งชื่อ ครูส่วนมากร้อยละ 62.50 เห็นว่าเนื้อหาบางตอนมากเกินไปสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนบน รองลงมา มีเนื้อหาซ้ำกันหมวดวิชาอื่น ลักษณะการจัดชั้นไม่คงเด่นชัด ของวิชาภูมิศาสตร์ ครูส่วนมากเห็นว่าควรเพิ่มชั้นใหม่ในอนาคต ร้อยละ 62.5 ชั้นทรงกับความเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ที่ต้องการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ลับภาคทั้ง 2 ชั้นใหม่

7. ปัญหาและความคิดเห็น ฯ ของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนบน

ผู้บริหารส่วนมากเสนอแนะว่า ปัญหาสำคัญคือการขาดครูประจำการที่สอนวิชาภูมิศาสตร์ ทำให้โรงเรียนต้องใช้อัตราจ้างครูมาทำการสอน ทำให้ครูขาดความรับผิดชอบในการสอน แม้จะประมวลจะมีเพียงพอ แต่ก็มีปัญหาในการจัดห้องสังคมศึกษา เนื่องจากสถานที่มีจำกัด

ครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ เสนอแนะว่า การที่ครูมีชั้นใหม่ส่วนมากเกินไปมีผลให้ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนลงหนาอย่างคี กระทรวงศึกษาธิการควรจัดให้มีการเปลี่ยนผู้สอน

อ่านประกอบวิชาภูมิศาสตร์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษออกเป็นภาษาไทยบางและควรปรับปรุงคงแหน่วิชาภูมิศาสตร์ให้เหมาะสมกับมีความเนื้อหาที่ต้องเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตนเสนอแนะว่า ครุยส์สอนวิชาภูมิศาสตร์ควรเตรียมการสอนมาอย่างดีเพื่อสมควร และควรรู้จักคนคุ้นเคยความรู้ให้กว้างขวางทันกับเหตุการณ์ควรเบิกโอกาสให้นักเรียนมีการอภิปรายบัญชาภูมิศาสตร์ที่เกิดในห้องถินอย่างน้อยเดือนละครั้ง ควรใช้อุปกรณ์การสอนทุกครั้งที่สอน นอกจากนี้ควรเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนบางครั้ง ควรจัดทัศนศึกษาอย่างน้อยเดือนละครั้ง และควรเพิ่มน้ำหนาที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ประเทศไทยให้ละเอียดและมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารและบัญชีการโรงเรียน

เป็นที่น่าสังเกตว่า บัญชีการไก่ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนของครุยส์สอนวิชาภูมิศาสตร์ โดยเนลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลางเกือบทั้งหมด เช่น เกี่ยวกับความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาภูมิศาสตร์ความชำนาญในการสอน และความสามารถในการปรับปรุงวิธีการสอนของครุยส์สอน ครุยส์สอนวิชาภูมิศาสตร์ไก่ให้ความเห็นเกี่ยวกับบัญชีการ โดยเนลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการสนับสนุนให้ครุยส์สอนวิชาภูมิศาสตร์เข้ารับการอบรมเพื่อเสริมประสิทธิภาพและการรับฟังความคิดเห็นของบัญชีครุยส์สอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์

ครูส่วนมากจบการศึกษาชั้นปริญญาตรี 24 คน (75.00%) และส่วนใหญ่เป็นการศึกษาทางการศึกษา เช่น การศึกษานักบัณฑิต (กศ.บ) ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ) และครูส่วนมากได้ศึกษาวิชาภูมิศาสตร์เบื้องต้นมากพอสมควร เช่นวิชาภูมิศาสตร์ภัยภพ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจประเทศไทย และที่น่าสังเกตที่สุดคือ ครูจำนวนมากที่สุด (90.62%) ได้เรียนวิชีสอนภูมิศาสตร์มาแล้วหกถึงเจ็ดปี

จากการศึกษาคนครัวครองนี้ กลับเคียงกับผลการศึกษาของ อาจารย์จิตนุสันธ์¹ ที่ว่าครูส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาสำเร็จชั้นปริญญาตรีขึ้นไป ทรงข้ามกับผลการศึกษาของ ออมรา มนัสวนิช² และ คำริ เกิดเกตุ³ ที่พบว่าครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ส่วนมากขาดคุณภาพและไม่ได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับการสอนวิชาการสอนภูมิศาสตร์มาโดยตรงทำให้การสอนขาดประสิทธิภาพ

เกี่ยวกับความต้องการที่จะเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมของครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์นั้น ครูได้เสนอแนะให้มีบริหารสังคัญไปสัมนาหรือเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมอย่างน้อยปีละครั้ง เพราะวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา จึงน่าทึ่มบริหารจะได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภูมิศาสตร์ให้มากกว่านี้ เพื่อช่วยให้ภูมิกำลังในการทำงานดีขึ้นค่าย

3. ปัญหาเกี่ยวกับการทำเรียน

ครูกันักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า แบบเรียนมีคำราม แบบฝึกหัด ภูปภาพประกอบน้อย และไม่ได้แนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม ผลการศึกษาในครั้งก่อนผลการวิจัยของ

¹ อาจารย์ จิตนุสันธ์, เรืองเดิม.

² ออมรา มนัสวนิช, เรืองเดิม.

³ คำริ เกิดเกตุ, เรืองเดิม.

อาจารย์ จิตนุสันธ์⁴ และ ค่าวิ เกิดเกตุ⁵ ที่พนั่วแบบเรียนไม่มีคำถกห้ายเมท ในไกด์แนวนำ
แหล่งคนคัวเพิ่มเติมและกิจกรรมที่คิด

จากการค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนเป็นปัญหาที่มีมานานแล้ว
แต่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น อาจเป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่า ผู้จะนำเอา
แบบเรียนไปใช้ต้องคือครู ซึ่งอาจจะนำเอาเนื้อหาที่มีในหนังสือแบบเรียนมาตัดแปลงแก้ไขให้
เหมาะสม และอย่างเวลาเนื้อหาวิชาเหล่านั้นไม่มาเข้ากับเหตุการณ์ในปัจจุบันได้

4. ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์

ครูส่วนมากมีความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์เบื้องต้นอยู่ในระดับค่อนข้าง
มาก ซึ่งตรงกับผลการครุวิชของ ปาริชาติ วรรณประภา⁶ โดยเฉพาะความเข้าใจที่ว่า
เป็นวิชาที่ว่าด้วยความลับพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยวอยู่ในระดับสูงกว่าอื่นๆ
(4.09) จากการวิจัยครั้งนี้ ครูส่วนมากสำเร็จการศึกษาทางด้านวิชาครู และมีคุณวุฒิ
ขั้นปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ จึงนำเสนอเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ครูมีความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์
โดยเฉลี่ยวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่น่าจะคิดไปถึงปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งว่า เมื่อครู
บุณฑณ์วิชาภูมิศาสตร์มีความเข้าใจในแนวคิดวิชาภูมิศาสตร์อย่างคีแล้ว ครูน่าจะนำมานำเสนอ
โดยนำมาใช้ในการสอนนักเรียนนั่ง ปัญหาการสอนวิชาภูมิศาสตร์อาจลดน้อยลงกว่าปัจจุบัน

5. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาภูมิศาสตร์

การเตรียมการสอนวิชาภูมิศาสตร์ ครูส่วนมากเตรียมการสอนเฉพาะที่เป็น
เนื้อหาเหตุการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งตรงข้ามกับมาตรฐานคุณวิชาของ ค่าวิ เกิดเกตุ และ ปาริชาติ
วรรณประภา ที่พนั่วครู เตรียมการสอนอย่างคีบุกครั้ง

⁴ อาจารย์ จิตนุสันธ์, เรื่องเดิม.

⁵ ค่าวิ เกิดเกตุ, เรื่องเดิม.

⁶ ปาริชาติ วรรณประภา, เรื่องเดิม.

การสอนและวิธีสอน ปัญหาสำคัญคือการขาดแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และขาดอุปกรณ์การสอน จากการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนวิชาภูมิศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค ต่างก็ประสบปัญหาการขาดแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และขาดอุปกรณ์การสอน เช่นเดียวกัน แม้ปัญหาการขาดแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และขาดอุปกรณ์การสอน เช่นเดียวกัน แม้ปัญหาการขาดแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และขาดอุปกรณ์การสอน เช่นเดียวกัน ไม่ควรจะเป็นปัญหามากนัก ถ้าครูจะทำอุปกรณ์การสอนใช้เองบ้าง เช่น การทำแผนภูมิ การหารูปภาพจากหนังสือพิมพ์ แม่กากชีน ปฏิทินมาประกอบการสอนของตนบ้าง นอกจากนี้ ผู้บริหารควรจะจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งจัดซื้ออุปกรณ์การสอนและหนังสือตำราวิชาภูมิศาสตร์ อย่างน้อยปีละครั้ง อาจจะช่วยแก้ปัญหาได้บ้าง

เกี่ยวกับวิธีสอนของครูนั้น วิธีสอนโดยการอธิบายแล้วให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม นั้น ถ้าใช้วิธีการแบบนี้เสมอ ๆ อาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จะเห็นว่านักเรียน มีข้อเสนอแนะให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในวิชาภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นในห้องถึงเป็น การเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอน

การสอนของครูบางครั้งจะเกิดปัญหาการสอนไม่พัฒนาหลักสูตร ครูส่วนมากแก้ปัญหาโดยการนัดนักเรียนมาสอนนอกเวลาเรียน มีครูเพียงส่วนน้อยที่นำเอาเฉพาะบางตอน ที่ออกข้อสอบมาอธิบายให้นักเรียนฟัง ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่เหมาะสมที่ครูควรจะทำ

การจัดกิจกรรม ครูส่วนมากให้ความเห็นว่า การจัดกิจกรรมมีปัญหานៅองมา จากเนื้หาวิชาภูมิศาสตร์มากเกินไป จนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมในชั่วโมง แสดงว่าถ้าครูไม่รู้จักสรุปหัวใจสำคัญของเนื้อหาแล้วก็ทำให้สอนไม่พัฒนาหลักสูตร และอาจเนื่องมาจากการที่มีเนื้อหาในหลักสูตรมาก ทำให้ครูและนักเรียนเห็นทรงกันว่า ไม่มีการเชี่ยวชาญวิทยากร มาให้ความรู้แก่นักเรียนเลย เกี่ยวกับการจัดทัศนศึกษา ซึ่งเป็นการให้ประสบการณ์ตรงแก่

แกนักเรียนนั้น Samuel Duncan⁷ พยายามว่า การจัดกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญมาก การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่และใช้ชุมชนเป็นแหล่งความรู้จะช่วยในการสอนวิชาภูมิศาสตร์ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่ปรากฏว่านักเรียนส่วนมากชอบไม่เคยไปศึกษานอกสถานที่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการคุณภาพการงานมากเกินไป และเนื้อหาวิชามีมาก ครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์จึงไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมดังกล่าว ปัญหานี้ครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์อาจแก้ไขโดยการจัดตั้งทีมบุญลังค์คอมศึกษาขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกประชานและกรรมการชุมชนของ นักเรียนทุกคนมีสิทธิ์เป็นสมาชิก ส่วนครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์อาจทำหน้าที่เป็นกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ซึ่งกรรมการชุมชนอาจจัดเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่สมาชิก หรือจัดให้มีการอภิปรายถึงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับวิชาภูมิศาสตร์บ้าง แต่ทั้งนี้ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจและให้ความช่วยเหลือแก่ครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์เป็นอย่างดี เพราะจะทำให้ครูเกิดกำลังใจ และเกิดความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นกว่าเดิม

เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนจะเห็นถึงคุณค่าและความรู้เพิ่มเติม เป็นที่น่าสังเกตว่า การสอนวิชาภูมิศาสตร์ของโรงเรียนมีชัยศึกษาของไทย ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในส่วนกลาง ตามผลการวิจัยของ จิตรบุญราเ华 เผ่าวัฒนา⁸ จาเรย์ จิต្យลดา⁹ คำริ เกิดเกตุ¹⁰ และปาริชาติ วรรณประภา¹¹ หรือโรงเรียนมีชัยศึกษาในส่วนภูมิภาค ดังผลการวิจัยของ ออมรา มณฑานนิช¹² มีผลการวิจัยทรงกันว่า มีปัญหาค้านอุปกรณ์มีไม่พอ ที่มีอยู่ไม่ทันสมัย

⁷Samuel Duncan, The Utilization of Community Resources in the Instructional Program of the Secondary School, Encyclopedia of Educational Research (New York : Macmillan, 1960), p. 1306.

⁸จิตรบุญราเ华 เผ่าวัฒนา, เรื่องเดียกัน.

⁹จาเรย์ จิต្យลดา, เรื่องเดียกัน.

¹⁰คำริ เกิดเกตุ, เรื่องเดียกัน.

¹¹ปาริชาติ วรรณประภา, เรื่องเดียกัน.

¹²ออมรา มณฑานนิช, เรื่องเดียกัน.

ขาดแคลนความความรู้เพิ่มเติม ที่สำคัญใช้ภาคพยานคร์ สไตล์ พีล์ ลตดิป ประกอบการสอน น้อย อาจเป็นเพราะอุปกรณ์เครื่องหมายมีราคาสูง หรืออาจต้องซื้อข้อมูลจากสถานที่ราชการและ สถานบันทึกประจำที่ ซึ่งเป็นภาระที่บุญงาค เพราะครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์มีช้า ไม่สนนมากอยู่ แล้ว หัวหน้าหมวดสังคมศึกษา ครูผู้สอนและผู้บริหารควรจะได้รวมมือกันให้มากขึ้น อาจจัด ให้มีการแลกเปลี่ยนอุปกรณ์การสอนระหว่างโรงเรียนภายในจังหวัด หรือรวมมือกันจัดตั้ง ศูนย์โสตทัศนูปกรณ์ประจำเขตการศึกษาขึ้น สำหรับให้บริการแก่โรงเรียนทาง ๆ ที่ต้องการ นำไปใช้ในการศึกษา

การวัดผล ครูและนักเรียนให้ความเห็นตรงกันว่า วิธีการวัดผลส่วนมากใช้ขอสอบ แบบปรนัยและอันบูรณาภรณ์ ส่วนระยะเวลาการวัดผลโดยมากครูใช้วิธีการให้ทำแบบฝึกหัด เก็บคะแนนตลอดไป ซึ่งนักเรียนส่วนมากไม่เห็นด้วย นักเรียนห้องการให้มีการวัดผลทุกราย ที่จบบทเรียน คงจะเนื่องมาจาก การวัดผลเมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ จะช่วยให้นักเรียนทราบ ได้ว่า พน Eugene มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ เพียงใด จะได้ปรับปรุงแก้ไขการเรียน ของตนได้ทันท่วงที ฉะนั้น ครูจึงควรที่จะเพิ่มเติมระยะเวลาการวัดผลของตนให้สอดคล้องกับ ความต้องการของนักเรียน เพื่อจะได้ครูผู้สอนสามารถใช้ในการเรียนของนักเรียนในแต่ละบทเรียน และจะได้ปรับปรุงแก้ไขได้ทันทีเมื่อเกิดปัญหา

ปัญหาสำคัญของการวัดผล คือ การไม่มีการวิเคราะห์ขอสอบที่ออกไปแล้วว่าได้ มาตรฐานหรือไม่ เพียงใด ในเรื่องนี้หัวหน้าหมวดสังคมศึกษาและครูผู้สอน ควรจะรวมมือกัน วางแผนให้การสร้างขอทดสอบให้ตรงกัน ซึ่งผู้บริหารอาจให้บริการในการวิเคราะห์ขอสอบ โดยการขอหมายให้ครูหมวดวิชาคณิตศาสตร์ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ขอทดสอบดังกล่าว

ขอเสนอแนะของผู้วิจัย

ขอเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

1. กระทรวงศึกษาธิการควรจะปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวิชาภูมิศาสตร์ให้เหมาะสม กับความสนใจและความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย ตลอดจนแบบฝึกหัด ค่าตาม รูปภาพและแผนที่ประกอบให้ดีเจน

2. กระทรวงศึกษาธิการ ควรจะเปลี่ยนหนังสืออ่านประกอบภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยให้มากขึ้น

3. กระทรวงศึกษาธิการควรปรับปูนหลักสูตร และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรใหม่โดยแยกเนื้อหาวิชาในแต่ละระดับชั้นให้แยกออกจากกันโดยเด็ดขาด อย่าให้ซ้ำกัน เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดให้มีการอบรมครุและนิเทศการศึกษาแก่ครูในค้านต่าง ๆ ทั้งค้านเนื้อหาวิชาการ วิธีสอน การใช้อุปกรณ์ การจัดกิจกรรมและการวัดผล จะได้เป็นประโยชน์มากใน การปรับปูนการสอนให้ดีขึ้น

ขอเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ใน การสอน ผู้บริหารควรคำนึงถึงความสะดวกในการจัดทำอุปกรณ์การสอน ทาง ๆ ตลอดจนการออกแบบหนังสือราชการ เพื่อ เชิญชวนภายนอกเข้ามาร่วมวิทยากร ควรส่งเสริมการศึกษาอกส่วนที่ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งจะช่วยให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น

2. ผู้บริหาร ควรจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึง ความรู้และประสบการณ์ของครู และควรลงงานคานธุรการที่ให้ครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ทำ ให้ลดลงอย่าง

3. ผู้บริหาร ควรส่งครูเข้ารับการอบรมเพิ่มเติม ทางค้านเนื้อหาวิชาการ วิธีการสอนແ yen ใหม่ การสร้าง และการใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ทันสมัยเสมอ

4. ผู้บริหาร ควรรวมมือกับโรงเรียนอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน ในการแลกเปลี่ยน อุปกรณ์การสอน หรือจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียน การสอนรวมกัน

5. ผู้บริหาร ควรแก้ไขหน้าการขาดแคลงคนครัวห้ามความรู้ โครงการตั้งบัน.shtml กะ จัดซื้อหนังสือตำราภูมิศาสตร์ใหม่ ๆ เข้าห้องสมุดบ้าง เพื่อครูและนักเรียนจะได้ใช้ค้นคว้า ความรู้เพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์

1. ครูควรวางแผนการสอนระยะยาวไว้ตลอดทั้งปี ครูควรจัดตั้งชุดมุ่งหมายของ การสอนแต่ละตอนที่แน่นอน จะได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม การใช้อุปกรณ์และการวัดผลกิจ และควรเตรียมการสอนอย่างคืบคลัง

2. วิธีสอน การเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาโดยเน้นมโนทัศน์ของเรื่องนั้น ๆ เป็นหลัก จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจหลักเกณฑ์สำคัญ และความต้องเนื่องระหว่างวิชา ไปด้วย และครูควรใช้วิธีสอนที่เร้าความสนใจของนักเรียน โดยยินยอมปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาช่วยกันอภิปราย หากขอเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวซึ่งจะช่วยให้นักเรียนรู้จักวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่นปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ ปัญหาการประมงเป็นตน

3. ครูควรปรับปรุงตัวเองให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และพยายามคนคุ้นเคยความรู้เพิ่มเติมให้ทันเหตุการณ์จุบันอยู่เสมอ

4. เมื่อครูผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ ได้ตั้งความมุ่งหมายในการสอนแต่ละตอนแล้ว การประเมินผลจะทำให้ทราบได้ว่า จุดมุ่งหมายนั้นสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ การประเมินผลนอกจากจะใช้วิธีการสอบแล้ว อาจใช้วิธีการประกวดสิ่งประดิษฐ์เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนหรือเนื้อหาวิชา จัดนิทรรศการ แข่งขันตอบปัญหาเป็นตน สิ่งเหล่านี้อาจเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยเบริร์บ เทบบ์บ ของวิธีสอนภูมิศาสตร์ในแบบต่าง ๆ กัน
 2. อุปกรณ์การสอนวิชาภูมิศาสตร์เป็นสิ่งจำเป็นมากในการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนที่และถูกโฉก ตลอดจนอุปกรณ์อย่างอื่น ๆ ทำให้เกิดปัญหาการใช้อุปกรณ์ให้สัมพันธ์กันเนื่องจากส่วนที่จัดการสอน จึงควรมีการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาภูมิศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อจะได้ทราบปัญหาและไกด์แนวทางในการเสนอแนะการแก้ไขปัญหานี้จะเป็นผลให้การเรียนการสอนวิชาภูมิศาสตร์ดีขึ้น

3. ควรใช้เวลาศึกษานานพอสมควร หากผู้วิจัยจะเข้าไปร่วมอยู่ในกลุ่มประชากร ไกด์ผู้เชี่ยวชาญ